

РЕШЕНИЕ

№ 25905

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5135** по описа за **2026** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение от 27. 02. 2026 г. по НАХД № 1514 / 2025 г., Софийски районен съд, НО, 101 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 24-4332-030386 / 13. 12. 2024 г., издадено от началник група към отдел „Пътна полиция” – СДВР, с което на Р. Л. П., е наложена глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на П., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Представя писмени бележки. Претендира разноските по делото.

Ответникът, чрез писмени бележки на процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално

допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд. Установено е, че на 29. 09. 2024 г., около 08.26 часа, в [населено място] на ул. „Проф. д-р И. С.“, с посока на движение от [улица]към [улица], жалбоподателят П., управлява личния се лек автомобил „Ф. 500 С” с рег. № 620М814, като при извършената проверка, било констатирано, че автомобила е със служебно прекратена регистрация, считано от 12. 08. 2024 г.

На 29. 09. 2024 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, който бил предявен за запознаване със съдържанието му и връчен на същата дата на нарушителя. Впоследствие материалите са изпратени на СРП, като е издадено Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от страна на СРП и материалите са изпратени обратно на Отдел „Пътна полиция“ - СДВР

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и процесното НП № 24-4332-030386 / 13. 12. 2024 г. от началник група към отдел „Пътна полиция” – СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съгласно чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Безспорно е установено, че към датата на извършване на проверката – 29. 09. 2024 г. П. е управлявал личното си МПС с транзитни номера, които са били с изтекъл срок на валидност.

В същото време, през районния съд, жалбоподателят не оспорва така извършеното нарушение, като няма и възражение по размера на глобата, а само лишаването от право да управлява МПС му се струва твърде тежко. Сочи, че никой не го уведомил за изтичането на регистрацията.

Съгласно чл. 143, ал. 15 от ЗДвП (в действащата към този момент редакция), служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

Съдът намира за неоснователни доводите, че липсвала вина от страна на жалбоподателя за извършване на нарушението и същият не е знаел за прекратената регистрация. В случая обаче, безспорно е установено, че П. е управлявал собствения си лек автомобил. Съществува законово задължение (чл. 145, ал. 2 от ЗДвП), за приобретателят на регистрирано пътно превозно средство, в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния адрес, като за това не се изисква уведомяване от страна на контролен орган. От друга страна, при неизпълнение на това задължение, законът отново сочи, че регистрацията се прекратява служебно и отново не се изисква да бъде уведомен собственика, след като същия не е изпълнил задължението си, вменено от закон.

Действително в Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и

пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, са предвидени хипотези за уведомяване на собственика за прекратената регистрация на МПС, но в тях не попада конкретния случай, в който собственика не си е изпълнил задължението за регистрация.

В тази връзка са неоснователни доказателствените искания в жалбата да се изискат данни за прекратяването на регистрацията, доколкото по преписката са налични данни, както за първоначалната регистрация, както и за нейното прекратяване след изтичането на срока. В случая, доколкото касаторът е собственик на автомобила, същият би трябвало да знае кога и за какъв период е регистриран неговия автомобил.

В случая е без значение умисъла за извършването на конкретното нарушение, доколкото същото може да бъде извършено и при небрежност, като законът не изисква вредоносен резултат.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна. Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 и ал.5 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, което е размер от 130 до 190 лв., поради което съдът намира, че следва да присъди такова в размер близо до минимума, а именно – 70 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град -XVII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27. 02. 2026 г. по НАХД № 1514 / 2025 г. на Софийски районен съд, НО - 101 състав.

ОСЪЖДА Р. Л. П. с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение в размер на 70 (седемдесет) евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

